

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 18.5.2011
COM(2011) 276 final

2011/0130 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă

{COM(2011) 274}

{COM(2011) 275}

{SEC(2011) 580}

{SEC(2011) 581}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Prezenta propunere face parte dintr-un pachet legislativ care vizează consolidarea drepturilor victimelor în UE și care include, de asemenea, următoarele elemente suplimentare: o comunicare privind consolidarea drepturilor victimelor în UE și o directivă de stabilire a standardelor minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității. Prezenta propunere, care abordează ordinele de protecție în materie civilă, vizează completarea inițiativei statelor membre din septembrie 2009 pentru o Directivă privind ordinele europene de protecție¹, care va garanta recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție adoptate în materie penală.

Uniunea Europeană și-a stabilit obiectivul de a menține și de a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție, având drept fundament principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a altor decizii ale autorităților judiciare adoptate în cadrul Uniunii.

Programul de la Stockholm (2010-2014)² și planul de acțiune al Comisiei privind punerea în practică a respectivului program recunosc necesitatea unor acțiuni suplimentare pentru a plasa nevoile victimelor criminalității în centrul sistemelor noastre de justiție. Aceste inițiative situează victimele printre prioritățile UE și afirmă cu tărie necesitatea și intenția de a crea o abordare integrată și coordonată a situației victimelor, în conformitate cu concluziile Consiliului JAI din octombrie 2009³.

Uniunea Europeană a acționat deja cu privire la drepturile victimelor în cadrul procedurilor penale prin Decizia-cadru 2001/220/JAI a Consiliului din 15 martie 2001 privind statutul victimelor în cadrul procedurilor penale. Deși s-au înregistrat unele progrese în ceea ce privește drepturile victimelor, obiectivele deciziei-cadru a Consiliului nu au fost pe deplin realizate.

De asemenea, Parlamentul European a solicitat Consiliului să adopte un cadru juridic complet, care să ofere victimelor criminalității o protecție maximă⁴. În rezoluția sa din 26 noiembrie 2009⁵ referitoare la eliminarea violenței împotriva femeilor, Parlamentul European invită statele membre să își îmbunătățească legislația și politicile naționale de combatere a tuturor formelor de violență împotriva femeilor și să ia măsuri pentru a aborda cauzele violenței împotriva femeilor, nu în ultimul rând prin utilizarea de măsuri preventive, și, de asemenea, invită Uniunea să garanteze dreptul la asistență, protecție și sprijin pentru toate victimele violenței.

¹ JO C 69, 18.3.2010, pp. 5-18, 13577/09 COPEN 176 din 23 septembrie 2009.

² Programul multianual care stabilește prioritățile Uniunii Europene pentru spațiul de justiție, libertate și securitate pentru perioada 2010-2014: „Programul de la Stockholm – o Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora” (JO C 115, 4.5.2010, p. 1).

³ Cea de-a 2969-a Reuniune a Consiliului JAI, 23.10.2009 [14936/09 (Presse 306)].

⁴ Rezoluția Parlamentului European din 7 mai 2009 privind crearea unui spațiu UE al justiției penale [P6_TA(2009)0386].

⁵ Rezoluția Parlamentului European din 26 noiembrie 2009 privind eliminarea violenței împotriva femeilor [P7_TA(2009)0098].

Într-un spațiu comun de libertate, securitate și justiție, victimele violenței (de exemplu, ale violenței conjugale) sau persoanele a căror integritate fizică și/sau psihologică sau libertate este în pericol și care beneficiază de o măsură de protecție adoptată într-un stat membru trebuie să beneficieze de același nivel de protecție în celelalte state membre în cazul în care se stabilesc sau călătoresc în acestea, fără a trece prin proceduri costisitoare și de durată. Această abordare răspunde, de asemenea, apelului Comisiei privind înlăturarea obstacolelor în calea drepturilor cetățenilor, lansat de aceasta în Raportul privind cetățenia din 27 octombrie 2010⁶.

În septembrie 2009, 12 state membre au prezentat o propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind ordinul european de protecție⁷. Pe parcursul negocierilor, a reieșit că mecanismele utilizate în acest instrument, bazate pe articolul 82 din TFUE privind recunoașterea reciprocă în materie penală, nu sunt compatibile cu standardul ambițios privind recunoașterea reciprocă în materie civilă, prevăzut la articolul 81 TFUE, care a fost deja realizat. Prin urmare, prezenta propunere are ca obiectiv completarea unui instrument juridic privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție adoptate în materie penală pentru a garanta că toate măsurile de protecție adoptate într-un stat membru beneficiază de un mecanism eficient care să garanteze libera lor circulație pe întreg teritoriul UE.

2. CONSULTAȚII ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

Necesitatea ca prezenta propunere să se aplice exclusiv ordinelor de protecție adoptate în procedurile civile a apărut în timpul negocierilor privind inițiativa statelor membre referitoare la ordinul european de protecție, care a fost însoțită de o evaluare a impactului. Pentru consultări mai specifice referitoare la necesitatea adoptării acestei propuneri și modalitățile de realizare a acesteia, Comisia a lansat consultări suplimentare cu statele membre, alte instituții și experți din diferite medii.

Mai întâi, Comisia a găzduit o reuniune a experților la 25 mai 2010, în care s-a confirmat că numeroase state membre au pus în practică măsuri de protecție în materie civilă, a căror recunoaștere reciprocă ar trebui să respecte mai degrabă standardele comune utilizate în materie civilă decât procedurile greoaie pe care le impun standardele comune în materie penală.

De asemenea, Comisia Europeană a contractat un studiu extern care să contribuie la evaluarea impactului prin identificarea nevoilor victimelor criminalității, a măsurilor de adoptat pentru a răspunde acestor nevoi, și care să examineze impactul oricăror opțiuni posibile⁸. Ca parte a procesului de pregătire a evaluării impactului, Comisia a organizat o consultare publică în perioada 15 iulie 2010 – 30 septembrie 2010, deschisă publicului larg, precum și organizațiilor neguvernamentale și guvernamentale, prin care acestea erau invitate să își exprime opinia cu privire la măsurile pe care UE ar trebui să le adopte pentru a îmbunătăți situația victimelor criminalității, inclusiv în domeniul ordinelor de protecție.

Un alt studiu a fost contractat pentru a examina opțiunile posibile în ceea ce privește obiectivul specific de a garanta faptul că dreptul la protecție, dobândit prin intermediul unui

⁶ Raport privind cetățenia UE în 2010, „Eliminarea obstacolelor în calea drepturilor cetățenilor UE”, COM(2010) 603.

⁷ 13577/09 COPEN 176 din 23 septembrie 2009.

⁸ Matrix Insight/Andersson Elfers Felix, „Studiu de evaluare a impactului cu privire la modalitățile de îmbunătățire a sprijinirii, protecției și drepturilor victimelor în Europa”, raport final, 3 noiembrie 2010.

ordin de protecție, nu este pierdut atunci când o persoană protejată se deplasează sau se stabilește în alte state membre⁹.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Temei juridic

Temeiul juridic al prezentei propuneri este articolul 81 alineatul (2) literele (a), (e) și (f) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Conform articolului 81, Uniunea dezvoltă o cooperare judiciară în materie civilă cu incidență transfrontalieră, întemeiată pe principiul recunoașterii reciproce a deciziilor judiciare și extrajudiciare. Această cooperare poate include adoptarea unor măsuri de apropiere a actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre.

În acest scop, Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, adoptă măsuri, în special atunci când acestea sunt necesare pentru buna funcționare a pieței interne, care urmăresc să garanteze, printre altele, recunoașterea reciprocă între statele membre a deciziilor judiciare și extrajudiciare și executarea acestora.

3.2. Rezumatul regulamentului propus

Pentru protejarea victimelor violenței, în special în cazurile de violență conjugală, hărțuire și violență împotriva copiilor, legislațiile naționale ale statelor membre prevăd posibilitatea de a adopta măsuri temporare și preventive pentru a proteja o persoană în cazul în care există motive serioase de a considera că integritatea fizică și/sau psihologică și/sau libertatea persoanei respective este amenințată. La cererea persoanei amenințate, autoritățile judiciare sau alte autorități adoptă măsuri de protecție. Multe dintre acestea sunt dispuse fără ca persoana care reprezintă amenințarea să fie citată în instanță, mai ales în caz de urgență (proceduri „*ex parte*”). Măsurile de protecție constau, de exemplu, în obligația de a păstra față de persoana protejată o distanță cel puțin la fel de mare ca cea prevăzută de instanță sau în obligația de a nu intra în anumite localități în care persoana protejată își are reședința sau pe care aceasta le frecventează. O serie de măsuri de protecție se caracterizează prin aceea că autoritățile publice nu intervin în mod activ pentru a garanta executarea lor. În cazul în care persoana care reprezintă amenințarea nu își respectă obligațiile, ea se supune în mod direct unei sancțiuni, adesea de natură penală.

Datorită intensificării liberei circulații, mai multe persoane se stabilesc sau călătoresc în străinătate. Prin urmare, este extrem de important să se garanteze faptul că o astfel de protecție temporară obținută într-un stat membru este menținută în cazul în care persoana în cauză se deplasează sau se stabilește într-un alt stat membru, fără a fi nevoită să treacă prin proceduri de durată. Cooperarea judiciară în materie civilă s-a dezvoltat în contextul creării unei piețe interne în Europa pe baza principiului recunoașterii reciproce a deciziilor judiciare și extrajudiciare. Această recunoaștere reciprocă a fost îmbunătățită treptat, prin diminuarea controalelor în Uniune referitoare la hotărârile pronunțate de o instanță din străinătate. Prezenta propunere prevede un mecanism rapid și eficient pentru a se garanta că statul membru în care se stabilește persoana amenințată va recunoaște măsurile de protecție emise de primul stat membru fără formalități intermediare. În ceea ce privește alte instrumente de

⁹ Burkhard Hess: „Studiu de fezabilitate: ordinul european de protecție și legislația europeană privind procedurile civile”, disponibil în curând la adresa: http://ec.europa.eu/justice/index_en.htm.

recunoaștere reciprocă în materie civilă, prezenta propunere introduce un certificat standardizat care conține toate informațiile relevante pentru recunoașterea și, dacă este cazul, aplicarea acestor instrumente. Prin urmare, un certificat va fi eliberat de autoritatea competentă din primul stat membru, fie din oficiu, fie la cererea persoanelor protejate, care apoi vor contacta autoritățile competente din al doilea stat membru și le vor furniza certificatul. Autoritățile competente din cel de-al doilea stat membru vor informa persoana care reprezintă amenințarea cu privire la acoperirea geografică a măsurii de protecție, sancțiunile aplicabile în caz de nerespectare a acesteia și, dacă este cazul, vor garanta punerea în executare a acesteia.

Pentru a oferi un mecanism de circulație a măsurilor de protecție rapid, ieftin și eficient la nivelul Uniunii Europene, a fost urmat raționamentul Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 („Bruxelles II bis”)¹⁰, în special articolele 41 și 42. De asemenea, au fost luate drept exemplu și dispozițiile propunerii Comisiei de reformare a Regulamentului (CE) nr. 44/2001 („Bruxelles I”)¹¹. Propunerea prevede eliminarea procedurilor intermediare și în afară de existența eventuală a unei decizii ireconciliabile în statul membru de recunoaștere, nu au fost propuse alte motive pentru a refuza eliminarea acestora.

Recunoașterea automată se aplică, de asemenea, în cazul în care statul membru în care are loc recunoașterea și/sau executarea măsurilor nu dispune de măsuri de protecție în materie civilă. Aceasta este un principiu fundamental al recunoașterii reciproce în materie civilă: faptul că statul membru în care este solicitată recunoașterea și/sau executarea nu prevede o măsură în legislația internă nu trebuie să afecteze obligația sa de a recunoaște și dacă este cazul, de a executa măsura adoptată de un alt stat membru. Natura autorității care a adoptat măsurile de protecție (instanțele civile, primarul, instanțele penale) nu este decisivă în acest sens.

Eliminarea procedurilor intermediare va fi însoțită de garanții pentru drepturile fundamentale:

- autoritatea competentă a primului stat membru căruia i se va solicita să elibereze certificatul, va trebui să verifice dacă dreptul la un proces echitabil al persoanei care reprezintă amenințarea, în special dreptul la apărare, a fost respectat. În cazul în care astfel de drepturi nu au fost garantate, certificatul nu poate fi eliberat.
- în cazul suspendării sau retragerii măsurii de protecție de către primul stat membru, autoritatea competentă din cel de al doilea stat membru trebuie, la cererea persoanei care reprezintă amenințarea, să suspende sau să retragă recunoașterea măsurii și, atunci când este cazul, executarea acesteia.
- autoritățile competente din ambele state membre trebuie să aducă la cunoștința persoanei care reprezintă amenințarea și a persoanei protejate orice informații privind emiterea,

¹⁰ Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, 23.12.2003, p. 1).

¹¹ Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (Reformare), COM(2010) 748 final, 14.12.2010.

recunoașterea, eventuala executare a măsurii și eventualele sancțiuni, precum și suspendarea sau retragerea măsurii de protecție.

Toate aceste garanții asigură respectarea drepturilor fundamentale și a principiilor recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și economisesc în același timp timpul și cheltuielile aferente procedurii de exequatur.

Propunerea nu abordează sancțiunile penale instituite de statele membre în caz de încălcare a unei măsuri de protecție. Acest aspect continuă să fie acoperit de legislația națională a fiecărui stat membru.

3.3. Analiza articolelor celor mai importante

Prezenta propunere constituie un instrument de recunoaștere reciprocă în materie civilă și, ca atare, ea urmează raționamentul instrumentelor UE existente cu privire la cooperarea judiciară în materie civilă și comercială, de la care se inspiră în mare parte. Numeroase articole sunt similare sau identice cu articolele corespondente din legislația menționată.

Articolul 1 – Domeniul de aplicare

Anumite măsuri de protecție sunt deja tratate de Regulamentele Bruxelles I¹² și Bruxelles II bis, prin urmare, este important să se clarifice modul de articulare a propunerii cu aceste regulamente.

Prezentul regulament stabilește norme speciale în ceea ce privește măsurile de protecție. Prin urmare, conform principiului general de drept, el înlocuiește normele generale stabilite de Bruxelles I.

Situația este diferită în ceea ce privește Regulamentul Bruxelles II bis, al cărui obiectiv este de a centraliza toate procedurile referitoare la o anumită procedură de divorț sau de separare legală. Prezenta propunere nu trebuie să periclitaze normele în materie de competență și de recunoaștere a hotărârilor judecătorești conținute în respectivul instrument specific, ci să ofere cetățenilor posibilitatea de a sesiza instanța competentă a unui alt stat membru în ceea ce privește măsurile de protecție adoptate în contextul procedurilor în desfășurare. Din aceste motive, toate măsurile de protecție care intră în domeniul de aplicare al Bruxelles II bis continuă să fie reglementate de acest instrument. Măsurile de protecție care nu intră în domeniul de aplicare a Regulamentului Bruxelles II bis, cum ar fi măsurile de protecție care ar viza un cuplu care nu a fost căsătorit, parteneri de același sex sau vecini, vor fi însă reglementate de prezenta propunere.

Articolul 2 – Definiții

Măsuri de protecție – definiția sintagmei „măsuri de protecție” pune accentul pe caracterul preventiv și temporar al acestor măsuri, care sunt adoptate într-un stat membru în vederea protejării unei persoane atunci când există motive serioase de a considera că integritatea fizică și/sau psihologică sau libertatea a respectivei persoane este amenințată. O „măsură de protecție” poate fi adoptată fie în cadrul procedurilor *ex parte* (în care persoana care

¹² Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 12, 16.1.2001, p.1).

reprezintă amenințarea nu este citată în instanță), fie în cadrul procedurilor notificate ambelor părți.

Autoritatea – definiția termenului „autoritate” este largă, pentru a include orice autoritate desemnată de un stat membru ca având competențe în chestiunile care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Prin urmare, termenul include nu doar instanțele judecătorești, ci și autoritățile administrative și alte autorități, care, în conformitate cu legislația națională a unui stat membru, au competență în domeniile care intră în sfera de aplicare a prezentului regulament.

Articolul 3 – Competența

Normele de competență ar trebui să prezinte un mare grad de predictabilitate. Prin urmare, acestea sunt fondate pe principiul conform căruia competența aparține autorităților din statul membru în care integritatea fizică și/sau psihologică a persoanei este amenințată și în care o persoană are nevoie de protecție. Deși respectivul stat membru este în general statul în care persoana care are nevoie de protecție își are reședința obișnuită, acest lucru nu este întotdeauna valabil, cum este cazul în care persoana se stabilește în străinătate pentru o perioadă determinată și relativ scurtă de timp, de exemplu pentru a studia în acel stat.

Articolul 4 – Recunoașterea

Acest articol se inspiră din alte instrumente de recunoaștere reciprocă în materie civilă, mai precis din propunerea de reformare a Regulamentelor Bruxelles I și Bruxelles II bis, în ceea ce privește dreptul de acces sau înapoierea copilului. Nu sunt necesare proceduri intermediare: recunoașterea este automată.

Articolul 5 - Certificatul

Certificatul este necesar pentru ca persoana amenințată să invoce măsura de protecție într-un alt stat membru. A fost urmat raționamentul de la articolele 41 și 42 din Regulamentul Bruxelles II bis, care abordează hotărârile privind dreptul de acces sau înapoierea copilului.

Certificatul va fi eliberat din oficiu sau la cererea persoanei protejate, de către autoritățile competente din statul membru de origine, în conformitate cu formularul standard stabilit în anexa la prezentul regulament. Părții care dorește să invoce măsura respectivă într-un alt stat membru îi revine sarcina de a furniza certificatul eliberat autorităților competente din acel stat membru. Certificatul conține toate informațiile relevante pentru recunoașterea și/sau executarea unei măsuri de protecție dintr-o altă țară, în special o descriere a măsurii de protecție, formulate în așa fel încât să permită autorităților competente din cel de al doilea stat membru să o recunoască și, dacă este cazul, să o execute, în cadrul legislației sale naționale. Prin urmare, în certificat nu se include nicio trimitere specifică la legislația națională, cum ar fi articolul X din Codul Y, în loc să se explice măsura, și niciun loc precis în statul membru de origine, cum ar fi o adresă, în loc să se facă o trimitere generală la locul de muncă sau la domiciliu.

Autoritățile competente din cel de al doilea stat membru pot solicita o transcriere sau o traducere a conținutului certificatului, mai precis a descrierii măsurii.

Articolul 8 - Adaptarea

Acest articol se referă la cazul în care măsura de protecție emisă într-un stat membru nu este cunoscută în legislația națională a celui de al doilea stat membru. Autoritatea competentă din statul membru respectiv va trebui deci să adapteze, pe cât posibil, măsura de protecție, în funcție de o măsură de protecție cunoscută de legislația sa națională, care produce efecte similare primei măsuri și urmărește aceleași scopuri și interese ca aceasta. Adaptarea este de fapt o normă recurentă în instrumentele de recunoaștere reciprocă în materie civilă.

Articolul 9 – Executarea anumitor măsuri de protecție

În temeiul legislației naționale, pentru foarte puține măsuri de protecție este necesar ca autoritățile competente să intervină în mod activ pentru a le da curs.

În aceste cazuri, autoritatea competentă din statul membru de executare va trebui să aplice normele prevăzute de legislația sa națională referitoare la măsurile de protecție similare, fără să fie nevoie de nicio procedură specială.

Articolul 10 – Garanții privind drepturile fundamentale

Protecția drepturilor fundamentale ale persoanei a devenit o prioritate de importanță sporită pentru UE odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona: Carta UE a devenit obligatorie din punct de vedere juridic la nivelul Uniunii, iar UE este pe punctul de a adera la Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO). În ceea ce privește victimele, o serie de drepturi fundamentale sunt relevante: demnitatea umană, dreptul la viață, dreptul la integritate al persoanei, dreptul la libertate și securitate, respectarea vieții private și de familie, protecția datelor cu caracter personal, dreptul la proprietate, libertatea de circulație și ședere, egalitatea în fața legii, drepturile copilului, drepturile persoanelor în vârstă, integrarea persoanelor cu handicap și dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil și, în cele din urmă, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare.

După cum se prevede în detaliu în evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere și în conformitate cu strategia Uniunii pentru punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene¹³, toate elementele regulamentului respectă drepturile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale, în special dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, garantate la articolul 47 din Cartă.

Eliminarea oricăror formalități intermediare pentru recunoașterea și, după caz, executarea în cel de-al doilea stat membru a măsurii de protecție adoptate în primul stat membru trebuie să fie însoțită de garanții privind drepturile fundamentale. Acest articol prevede o garanție importantă, întrucât certificatul nu poate fi eliberat în cazul în care dreptul la un proces echitabil al persoanei care reprezintă amenințarea nu a fost garantat.

Articolul 12 – Refuzul, suspendarea sau retragerea recunoașterii sau a executării

Recunoașterea și, după caz, executarea măsurilor de protecție adoptate într-un stat membru ar trebui să se întemeieze pe principiul încrederii reciproce, iar motivele de refuz al recunoașterii ar trebui reduse la minimumul necesar. În conformitate cu acest principiu, este propus un singur motiv de refuz. În interesul administrării armonioase a justiției, este necesar să se reducă la minimum posibilitatea apariției unor hotărâri ireconciliabile. Prin urmare, autoritatea

¹³ Comunicare a Comisiei, „Strategie pentru punerea în aplicare efectivă a Cartei drepturilor fundamentale de către Uniunea Europeană”, COM (2010)573, 19.10.2010.

competentă dintr-un stat membru poate, la solicitarea persoanei care reprezintă amenințarea, să refuze recunoașterea măsurii de protecție adoptate de instanța de origine dacă respectiva măsură este ireconciliabilă cu o decizie adoptată în statul membru de recunoaștere.

Este important să se garanteze faptul că, atunci când o măsură de protecție este suspendată sau retrasă în statul membru de origine, autoritatea competentă din statul membru de recunoaștere suspendă sau retrage și ea recunoașterea măsurii de protecție și, după caz, a executării acesteia. Solicitarea acestui lucru este responsabilitatea persoanei care reprezintă amenințarea. În acest scop, un formular de cerere standard este anexat propunerii.

Articolul 13 - Comunicarea

În ceea ce privește alte instrumente de recunoaștere reciprocă în materie civilă, acest articol prevede o armonizare generală a standardelor minime cu privire la necesitatea de a se aduce la cunoștință persoanei care reprezintă amenințarea și a persoanei protejate orice informații referitoare la emiterea, recunoașterea, eventuala executare a măsurii de protecție și sancțiunile aferente acesteia, precum și la suspendarea sau retragerea măsurii respective în primul stat membru. Acest articol introduce totodată, la alineatul (2), aceeași obligație pentru cel de-al doilea stat membru. Această obligație va garanta respectarea drepturilor fundamentale prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

4. SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

Obiectivul propunerii nu poate fi realizat în mod suficient de statele membre acționând în mod unilateral, date fiind aspectele transnaționale ale chestiunii. Este important să se garanteze faptul că atunci când călătoresc sau se stabilesc în străinătate, persoanele nu își pierd protecția de care beneficiază într-un anumit stat membru. Mecanismul prevăzut în prezentul regulament, constând în eliminarea tuturor formalităților intermediare prin utilizarea unui certificat standardizat și multilingv, nu poate fi îndeplinit de către statele membre în mod individual. Numai legislația la nivel european poate crea condiții echitabile. Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

Propunerea respectă totodată principiul proporționalității deoarece nu depășește nivelul minim necesar pentru realizarea la nivel european a obiectivului declarat și ceea ce este necesar pentru îndeplinirea acestuia.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81 alineatul 2 literele (a), (e) și (f),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁴,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹⁵,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană și-a stabilit ca obiectiv să mențină și să dezvolte un spațiu de libertate, securitate și justiție, care să faciliteze accesul la justiție, în special prin intermediul principiului recunoașterii reciproce a deciziilor judiciare și extrajudiciare în materie civilă. Pentru realizarea treptată a unui astfel de spațiu, Uniunea trebuie să adopte, între altele, măsuri în domeniul cooperării judiciare în materie civilă, în special atunci când acestea sunt necesare pentru funcționarea corespunzătoare a pieței interne.
- (2) Acest domeniu intră sub incidența cooperării judiciare în materie civilă în sensul articolului 81 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (3) Diferențele dintre normele naționale privind măsurile de protecție împiedică buna funcționare a pieței interne. Dispozițiile referitoare la garantarea recunoașterii rapide și simple și, atunci când este cazul, la executarea măsurilor de protecție de către statele membre obligate în temeiul prezentului regulament sunt esențiale pentru a garanta menținerea protecției acordate unei persoane în cazul în care aceasta călătorește sau se stabilește într-un alt stat membru.
- (4) Pentru atingerea obiectivului liberei circulații a măsurilor de protecție, este necesar și oportun ca normele care reglementează competența judiciară, recunoașterea și, după

¹⁴ JO C [...], [...], p. [...].

¹⁵ JO C [...], [...], p. [...].

caz, executarea măsurilor de protecție să fie reglementate de un instrument juridic al Uniunii cu caracter obligatoriu și cu aplicare directă.

- (5) Prezentul regulament se aplică măsurilor de protecție adoptate în procedurile civile indiferent de natura autorității care a le-a adoptat, fie că e vorba de o instanță judecătorească, de o autoritate administrativă sau de orice alt tip de autoritate.
- (6) Prezentul regulament se aplică tuturor măsurilor de protecție definite de acesta. El nu se aplică însă măsurilor de protecție care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000. În ceea ce privește măsurile care intră în domeniul său de aplicare, prezentul regulament înlocuiește Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială.
- (7) Normele privind competența ar trebui să prezinte un mare grad de previzibilitate și să se bazeze pe principiul că statul membru care deține competența este statul membru în care integritatea fizică și/sau psihologică sau libertatea persoanei este amenințată. Competența ar trebui să fie întotdeauna disponibilă pe această bază.
- (8) Funcționarea armonioasă a justiției impune evitarea situației în care două state membre pronunță hotărâri ireconciliabile. În acest scop, prezentul regulament ar trebui să stabilească motivele de refuz al recunoașterii și/sau al executării măsurii, la cererea persoanei care reprezintă amenințarea, în cazul hotărârilor ireconciliabile.
- (9) Încrederea reciprocă în administrarea justiției în Uniune și obiectivul de a garanta o circulație mai rapidă și mai puțin costisitoare a măsurilor de protecție pe întreg teritoriul Uniunii Europene justifică adoptarea de proceduri privind recunoașterea și/sau executarea acestor măsuri fără formalități intermediare. Prin urmare, o măsură de protecție adoptată într-un stat membru ar trebui să fie tratată, în vederea recunoașterii și, după caz, a executării sale, ca și cum ar fi fost adoptată în statul membru în care recunoașterea și/sau executarea este solicitată.
- (10) În cazul în care, în temeiul legislației din cel de al doilea stat membru, este necesară o intervenție a autorităților competente din acel stat membru pentru executarea măsurii de protecție, procedura prin care măsura de protecție este executată ar trebui să fie reglementată de legislația acelui stat membru.
- (11) Prezentul regulament nu abordează chestiunea sancțiunilor penale instituite de statele membre în cazul încălcării unei măsuri de protecție, acestea fiind în continuare reglementate de legislațiile naționale ale fiecărui stat membru.
- (12) Pentru a facilita libera circulație a măsurilor de protecție în cadrul Uniunii Europene, prezentul regulament ar trebui să introducă un model uniform de certificat și să desemneze autoritatea competentă să îl elibereze. Pentru a respecta principiul subsidiarității, acest certificat nu ar trebui să înlocuiască procedura internă din statele membre.

- (13) Certificatul nu trebuie să facă obiectul niciunei căi de atac. Cu toate acestea, în cazul în care măsura de protecție este suspendată sau retrasă în primul stat membru, autoritatea competentă din al doilea stat membru ar trebui, la cererea persoanei care reprezintă amenințarea, să suspende sau să retragă recunoașterea și/sau executarea măsurii de protecție.
- (14) Pentru a garanta o aplicare rapidă și eficientă a prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește orice modificare a formularelor stabilite în anexe. Comisia trebuie cu necesitate să realizeze consultările adecvate în timpul lucrărilor pregătitoare, inclusiv consultarea experților. Comisia, în momentul pregătirii și al elaborării actelor delegate, ar trebui să garanteze transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (15) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, mai precis, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În special, acesta are ca obiectiv garantarea dreptului la apărare și la un proces echitabil, astfel cum acestea sunt prevăzute la articolul 47. Prezentul regulament trebuie să se aplice în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (16) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi suficient realizate de către statele membre, putând fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este enunțat la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (17) [În conformitate cu articolele 1, 2, 3 și 4 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat Tratatului privind Uniunea Europeană și Tratatului privind Funcționarea Uniunii Europene, Regatul Unit și Irlanda au comunicat dorința lor de a participa la adoptarea și aplicarea prezentului regulament] / [Fără a se aduce atingere articolului 4 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat Tratatului privind Uniunea Europeană și Tratatului privind Funcționarea Uniunii Europene, Regatul Unit și Irlanda nu vor participa la adoptarea prezentului regulament, nu vor avea obligații în temeiul acestuia și nici nu vor face obiectul aplicării sale.]
- (18) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat Tratatului privind Uniunea Europeană și Tratatului privind Funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu va avea obligații în temeiul acesteia și nu nici va face obiectul aplicării sale,

CAPITOLUL I

Domeniu de aplicare, definiții și competență

Articolul 1 – Domeniu de aplicare

Prezentul regulament se aplică măsurilor de protecție adoptate în materie civilă, indiferent de autoritatea care le-a adoptat. Regulamentul nu se aplică măsurilor de protecție acoperite de Regulamentul (CE) nr. 2201/2003.

Articolul 2 – Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (a) „măsură de protecție” înseamnă orice decizie, indiferent de denumirea acesteia, de natură preventivă și temporară, adoptată de o autoritate într-un stat membru în conformitate cu legislația națională a acestuia, în vederea protejării unei persoane atunci când există motive serioase de a considera că integritatea fizică și/sau psihologică sau libertatea persoanei respective este amenințată. În această categorie intră măsurile adoptate fără ca persoana care reprezintă amenințarea să fie citată în instanță.
- În special, sunt considerate măsuri de protecție următoarele:
 - (i) interdicția de a intra în anumite localități, locuri sau zone definite în care își are reședința persoana protejată, în care aceasta muncește sau pe care aceasta le frecventează; sau
 - (ii) interdicția de a intra în contact, sub orice formă, cu persoana protejată, inclusiv prin telefon, poșta electronică sau obișnuită, fax sau orice alte mijloace; sau
 - (iii) interdicția de a se apropia de persoana protejată la o distanță mai mică decât cea stabilită; sau
 - (iv) o decizie prin care se acordă persoanei protejate dreptul exclusiv de utilizare a domiciliului pe care îl împărțește cu o altă persoană.
- (b) „autoritate” include orice autoritate desemnată de un stat membru ca fiind competentă în materiile care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament;
- (c) „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care s-a adoptat măsura de protecție;

- (d) „stat membru de recunoaștere” înseamnă statul membru în care este solicitată recunoașterea și, după caz, executarea măsurii de protecție.

Articolul 3 – Competența

Autoritățile din statul membru în care integritatea fizică și/sau psihologică sau libertatea persoanei este amenințată dețin competența în materie.

CAPITOLUL II

Recunoașterea și executarea măsurilor de protecție

Articolul 4 – Recunoașterea

O măsură de protecție adoptată într-un stat membru este recunoscută într-un alt stat membru fără să fie nevoie de nicio procedură specială și fără posibilitatea ca acesta să se opună recunoașterii măsurii, dacă decizia a fost certificată în statul membru de origine în conformitate cu articolul 5.

Articolul 5 - Certificatul

1. O parte care dorește să invoce într-un alt stat membru un ordin de protecție recunoscut în temeiul prezentului articol furnizează autorităților competente din statul membru de recunoaștere certificatul eliberat în conformitate cu prezentul articol.
2. Autoritățile competente din statul membru de origine eliberează certificatul pe baza formularului standard stabilit în anexă, care conține, printre altele, o descriere a măsurii, formulată în așa fel încât să faciliteze recunoașterea și, după caz, executarea în cel de-al doilea stat membru.
3. Certificatul se eliberează:
 - (i) din oficiu, în cazul în care este vorba de o situație transfrontalieră în momentul adoptării măsurii de protecție. În sensul prezentului regulament, o cauză are întotdeauna implicații transfrontaliere, cu excepția cazului în care riscul la adresa integrității fizice și/sau psihologice sau libertății persoanei este situat exclusiv în statul membru de origine;
 - (ii) la cererea persoanei protejate în toate celelalte cazuri. Atunci când adoptă o măsură de protecție, autoritatea competentă din statul membru de origine informează persoana protejată cu privire la posibilitatea de a solicita un certificat, astfel cum este prevăzut de prezentul regulament.
4. Autoritățile competente din statul membru de recunoaștere pot solicita, dacă este necesar, o transcriere sau o traducere a conținutului certificatului, în conformitate cu articolul 15.

Articolul 6 – Efecte ale certificatului

Certificatul nu-și produce efectele decât în limitele caracterului executoriu al deciziei.

Articolul 7 – Rectificarea certificatului

1. În cazul oricărei rectificări a certificatului se aplică dreptul statului membru de origine.
2. Eliberarea unui certificat nu face obiectul niciunei căi de atac.

Articolul 8 – Adaptarea măsurii de protecție dintr-un alt stat membru

În cazul în care o măsură de protecție nu este cunoscută în statul membru de recunoaștere, autoritatea competentă a statului membru respectiv adaptează, pe cât posibil, măsura de protecție în funcție de o măsură de protecție cunoscută de legislația națională, care produce efecte similare primei măsuri și urmărește scopuri și interese similare.

Articolul 9 – Executarea anumitor măsuri de protecție

1. Atunci când o măsură de protecție adoptată într-un stat membru necesită în temeiul legislației unui alt stat membru, o intervenție a autorităților competente din acel stat membru, în scopul aplicării măsurii de protecție, aceasta trebuie să fie executată în celălalt stat membru fără să fie necesară o investire cu formulă executorie.
2. Procedura de executare a măsurilor de protecție adoptate într-un alt stat membru este reglementată de legislația statului membru de recunoaștere, inclusiv în ceea ce privește calea de atac împotriva adaptării măsurii de protecție, adoptate în conformitate cu articolul 8.

Articolul 10 – Garanții privind drepturile fundamentale

1. Autoritățile din statul membru de origine eliberează certificatul prevăzut la articolul 5 doar dacă au fost respectate garanțiile privind drepturile fundamentale prevăzute la acest articol.
2. Persoana care reprezintă amenințarea, care nu s-a înfățișat la instanța din statul membru de origine, are dreptul de a solicita revizuirea măsurii de protecție în fața autorităților competente din statul membru respectiv în cazul în care:
 - (a) nu i-a fost comunicat actul de sesizare a instanței sau un document echivalent în timp util sau în așa mod încât să i se permită să își pregătească apărarea; sau
 - (b) nu a putut contesta măsura de protecție din motive de forță majoră sau din cauza unor circumstanțe extraordinare care îl exonerează de orice vină;

excepție face cazul în care nu a introdus o acțiune împotriva măsurii de protecție atunci când a avut posibilitatea să o facă.

2. În cazul în care măsura de protecție este adoptată fără ca persoana care reprezintă amenințarea să fie citată și urmează să fie recunoscută și/sau executată fără notificarea prealabilă a acesteia, persoana respectivă are dreptul să conteste măsura în temeiul legislației statului membru de origine.

Articolul 11 – Absența revizuirilor pe fond

Măsura de protecție adoptată într-un stat membru nu poate în niciun caz face obiectul unei revizui pe fond în statul membru în care se solicită recunoașterea și/sau executarea.

Articolul 12 – Refuzul, suspendarea sau retragerea recunoașterii sau a executării

1. Autoritatea competentă din statul membru de recunoaștere poate, la solicitarea persoanei care reprezintă amenințarea, să refuze recunoașterea măsurii de protecție adoptate de instanța statului membru de origine dacă respectiva măsură este ireconciliabilă cu o decizie adoptată în statul membru de recunoaștere.
2. În cazul în care măsura de protecție este suspendată sau retrasă în statul membru de origine, autoritatea competentă din statul membru de recunoaștere trebuie, la cererea persoanei care reprezintă amenințarea, să suspende sau să retragă recunoașterea și, dacă este cazul, executarea măsurii de protecție. Cererea se depune utilizându-se formularul stabilit în anexa II.
4. Recunoașterea unei măsuri de protecție nu poate fi refuzată pe motiv că legislația statului membru de recunoaștere nu permite adoptarea unei astfel de măsuri pe baza acelorași fapte.

Articolul 13 - Comunicarea

1. Autoritățile competente ale statului membru de origine informează, fără întârziere și în conformitate cu legislația din statul membru respectiv, persoana care reprezintă amenințarea și persoana protejată cu privire la:
 - (i) emiterea unei măsuri de protecție;
 - (ii) dacă este cazul, măsurile corespunzătoare de executare;
 - (iii) dacă este cazul, sancțiunile aplicabile în cazul încălcării măsurii de protecție;
 - (iv) orice suspendare sau retragere a măsurii de protecție.
2. La primirea certificatului prevăzut la articolul 5, furnizat de persoana protejată, autoritățile competente din statul membru de recunoaștere informează fără întârziere și, dacă este cazul, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1393/2007¹⁶, persoana care reprezintă amenințarea și persoana protejată cu privire la:

¹⁶ JO L 324, 10.12.2007, p. 79.

- (i) recunoașterea măsurii de protecție;
- (ii) dacă este cazul, măsurile corespunzătoare de executare;
- (iii) dacă este cazul, sancțiunile aplicabile în cazul încălcării măsurii de protecție;
- (iv) orice suspendare sau retragere a măsurii de protecție.

CAPITOLUL III

Alte dispoziții

Articolul 14 - Legalizarea și alte formalități similare

Nu este necesară nicio legalizare sau altă formalitate similară în contextul prezentului regulament.

Articolul 15 – Transcrierea sau traducerea

Atunci când, în temeiul prezentului regulament, este necesară o transcriere sau o traducere, aceasta se face în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale statului membru de recunoaștere sau în orice altă limbă pe care statul membru de recunoaștere a precizat că o acceptă. Orice traducere efectuată în temeiul prezentului regulament este realizată de o persoană autorizată în acest scop într-unul dintre statele membre.

Articolul 16 – Dreptul la asistență judiciară

Persoana solicitantă care, în statul membru de origine, a beneficiat în întregime sau parțial de asistență judiciară sau de scutire de taxe și cheltuieli este îndreptățită să beneficieze, în cadrul oricăror proceduri privind executarea măsurii de protecție, de asistența judiciară cea mai favorabilă sau de scutirea de taxe și cheltuieli cea mai amplă prevăzută de legislația statului membru de recunoaștere.

CAPITOLUL IV

Dispoziții generale și finale

Articolul 17 – Dispoziții tranzitorii

Prezentul regulament se aplică măsurilor de protecție adoptate începând din ziua intrării în vigoare a acestuia, chiar dacă solicitarea adoptării acestor măsuri de protecție a fost depusă înainte de această dată.

Articolul 18 – Modificări ale formularelor

Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 19 cu privire la orice modificare a formularelor stabilite în anexe.

Articolul 19 – Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate îi este conferită Comisiei sub rezerva condițiilor prevăzute în prezentul articol.
2. Delegarea competenței menționate la articolul 18 se acordă pe durată nedeterminată începând din *[data intrării în vigoare a prezentului regulament]*.
3. Delegarea competențelor menționată la articolul 18 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Aceasta produce efecte în ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară, precizată în respectiva decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate deja în vigoare.
4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl comunică simultan Parlamentului European și Consiliului.
5. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 18 intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au exprimat obiecții în termen de două luni de la comunicarea respectivului act către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestei perioade, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la faptul că nu doresc să ridice obiecții. Acest termen se prelungește cu *[2 luni]* la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 20 – Clauza de revizuire

Până cel târziu la *[cinci ani de la data aplicării prevăzute la articolul 23]*, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentului regulament. Dacă este necesar, raportul este însoțit de propuneri de adaptare.

Articolul 21 - Informații puse la dispoziția publicului

În cadrul Rețelei Judiciare Europene în materie civilă și comercială, instituită prin Decizia 2001/470/CE a Consiliului¹⁷, statele membre furnizează o descriere a normelor și procedurilor naționale referitoare la măsurile de protecție, precizând și autoritățile competente pentru recunoașterea și/sau executarea acestor măsuri, astfel încât aceste informații să fie puse la dispoziția publicului.

Statele membre actualizează în permanență aceste informații.

¹⁷ JO L 174, 27.6.2001, p. 25.

Articolul 22 – Comunicarea din partea statelor membre

Până la [1 an înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament], statul membru informează Comisia cu privire la

- (a) autoritățile competente în materiile care intră în domeniul de aplicare a prezentului regulament;
- (b) limbile acceptate pentru traducerea certificatului, astfel cum se menționează la articolul 15.

Comisia face publice aceste informații prin toate mijloacele adecvate, în special prin intermediul Rețelei Judiciare Europene în materie civilă și comercială instituită prin Decizia 2001/470/CE.

Articolul 23 – Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la [12 luni de la intrarea sa în vigoare].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la [...],

ANEXA I

CERTIFICATUL MENȚIONAT LA ARTICOLUL 5

1. STATUL MEMBRU DE ORIGINE

AT □ BE □ BG □ CY □ CZ □ DE □ EE □ EL □ ES □ FI □ FR □ HU □ IE □ IT □ LT □ LU □
LV □ MT □ NL □ PL □ PT □ RO □ SE □ SI □ SK □ UK □

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ CARE ELIBEREAZĂ CERTIFICATUL

2.1 Denumire:

2.2 Adresă:

2.3 Telefon/Fax/E-mail:

3. PERSOANA PROTEJATĂ

3.1 Nume complet (nume, prenume)

3.2 Adresa care urmează să fie utilizată în scopul comunicării în conformitate cu articolul 13

3.3 Data și locul nașterii (în cazul în care aceste informații sunt disponibile)

4. PERSOANA CARE REPREZINTĂ AMENINȚAREA

4.1 Nume complet (nume, prenume):

4.2 Adresa care urmează să fie utilizată în scopul comunicării în conformitate cu articolul 13

4.3 Data și locul nașterii (în cazul în care aceste informații sunt disponibile)

5. MĂSURA DE PROTECȚIE

5.1 Dată și număr de referință:

6. DESCRIEREA MĂSURII DE PROTECȚIE¹⁸

Subsemnatul, prin prezenta declar că măsura de protecție a fost adoptată în statul membru de origine împotriva persoanei care reprezintă amenințarea, menționată la punctul 4, și că garanțiile privind drepturile fundamentale prevăzute la articolul 10 au fost respectată.

În cazul adăugării de pagini suplimentare, numărul de pagini: ...

Întocmit la: ...

Semnătura și/sau ștampila autorității competente din statul membru de origine:

¹⁸ Descrierea măsurii de protecție trebuie să fie formulată în așa fel încât să permită autorităților competente din cel de al doilea stat membru recunoașterea și, după caz, executarea acesteia în conformitate cu legislația națională a respectivului stat membru. Prin urmare, nu se include nicio trimitere specifică la legislația națională, cum ar fi articolul X din Codul Y, în loc să se explice măsura, și niciun loc precis în statul membru de origine, cum ar fi o adresă, în loc să se facă o trimitere generală la locul de muncă sau la domiciliu. Prin urmare, trebuie furnizată o descriere generală a măsurii, ca de exemplu obligația de a nu intra în incinta în care lucrează persoana protejată, în loc de obligația de a nu intra pe strada X, sau a măsurii de protecție adoptate în conformitate cu articolul X din legea Y. În cazul în care măsura de protecție nu este cunoscută sau este reglementată puțin diferit în cel de-al doilea stat membru, autoritatea acelui stat membru va adapta, pe cât posibil, măsura în funcție de o altă măsură care este cunoscută în dreptul intern și care produce efecte similare și urmărește același scop.

ANEXA II

SOLICITAREA SUSPENDĂRII SAU RETRAGERII RECUNOAȘTERII SAU EXECUTĂRII ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 12

1. SOLICITANT (PERSOANA CARE REPREZINTĂ AMENINȚAREA)

1.1 Nume complet (nume, prenume)

1.2 Adresa care urmează să fie utilizată în scopul comunicării în conformitate cu articolul 13

1.3 Data și locul nașterii (în cazul în care aceste informații sunt disponibile)

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ DIN STATUL MEMBRU DE ORIGINE

2.1 Denumirea

2.2 Adresa

2.3 Stat membru

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐
LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

2.4. Telefon/Fax/E-mail

3. DECIZIA DE SUSPENDARE SAU DE RETRAGERE A MĂSURII DE PROTECȚIE

3.1 Data și numărul de referință

3.2 Rezumatul deciziei de suspendare sau de retragere a măsurii de protecție

4. PERSOANA PROTEJATĂ

4.1 Nume complet (nume, prenume)

4.2 Adresa care urmează să fie utilizată în scopul comunicării în conformitate cu articolul 13

4.3 Data și locul nașterii (în cazul în care aceste informații sunt disponibile)

În cazul adăugării de pagini suplimentare, numărul de pagini: ...

Întocmit la: ...

Semnătura: